

er dog unaturligt, at Sukker, som avles, tilvirkes og forbruges her i Landet, paa Grund af den høie Afgift ikke er i Stand til at optage Konkurrencen paa det indenlandske Marked med Sukker, som indføres fra Udlandet, og naar man tilstaar en saadan Nedsættelse, bidrager man dog kun til at opretholde Sukkerfabrikationen og derigjennem tillige bevare den Indtægt, som den virkelig har givet Landet. For saa vidt man skulde gjøre gjældende, at en Lettelse i denne Afgift ikke direkte vil komme Koedyrkerne til Gode, skal jeg oplyse, at i de Kontrakter, jeg har havt Leilighed til at gjen-nemse, er der indført den udtrykkelige Bestem-melse, at for saa vidt der senere fra Statens Side maatte ydes Sukkerfabrikationen no-gen Fordel, skal det Beløb, som derved indvindes, deles lige mellem Fabrikten og Koedyrkerne. Det vil altsaa vise sig, at der har været tænkt paa at give Koedyrkerne en direkte Fordel ved saadanne Nedsættelser; og hvad Andelsfabriker angaar, vil det være selvføl-geligt, at der vil det samme Forhold finde Sted. Jeg tror heller ikke, at man ved denne Sags Afgjørelse skal lade ude af Betragtning, at da Sukkerroefafgiften i 1873 blev sat, havde man endnu ikke nogen Erfaring om, hvorledes denne Industri vilde udvikle sig her i Landet, og om den overhovedet vilde vinde Tilslutning hos Agerbrugerne. Man levede den Gang under fordelagtige og opadgaende Konjunkturer, hvorimod det Mod-satte er Tilfældet nu; og det er en Kjends-gjerning, at Røefukkerfabrikationen her i Landet i de sidste Par Aar har arbeidet med betydeligt Understud. Man er altsaa nu be-rettiget til at se Sagen fra en anden Side, end man saa den i 1873, og derfor er det ogsaa et berettiget Ønske nu at faae denne Bestauning underkastet en Revision. Hvis denne Revision maatte føre til en Nedsættelse af Afgiften af indenlandskt Røefukker, vil man derigjennem yde Sukkerroefabrikationen et Bidrag til, at den kan sættes i Stand til at beherske det indenlandske Marked og derved vil man give den et Opsving, som vil være til stor Gavn ikke alene for Industrien, men ogsaa for Agerbruget. Jeg tror ikke, det vil være rigtigt at nægte denne Nedsættelse, og jeg skal derfor anbefale Sagen til det høie Thing.

Scharling: Jeg skal overfor det, der blev udtalt af den ærede første Taler, tillade mig at henvise til de Udtalelser, jeg fremsatte i Sjør angaaende det tilsvarende Lovforslag, som da forelaa, men jeg vil dog ikke undlade at bemærke, at de Forandringer, som Lovforslaget siden da er undergaaet, efter min

Mening ubetinget ere Forbedringer, og navnlig vil jeg udtale min Paastjønneelse af, at der er foreslaaet en delvis Bortfalden af Skibsafgiften. Det er ganske vist, som den ærede første Taler bemærkede, kun en forholdsviis mindre Del af Skibsafgiften, som det er foreslaaet at ophæve, men overfor den Nedgang i Statsindtægterne, som i det Hele taget foregaar i denne Tid, og overfor de andre Indtægtstab, som denne Lov vil bringe, kan jeg godt forstaa, at man har været betænkelig ved at gaa videre paa dette Omraade. Jeg skal da kun sige, at naar man saaledes kun delvis vil hæve Skibsafgiften, er det vistnok det Heldigste, at det er den udgaende Skibsafgift, man vil hæve, ikke blot fordi det vil ske paa en Tid, da det virkelig vil være til Lettelse for Industrien her i Landet, men ogsaa fordi det er den Del af Skibsfarten, som overveidene drives under dansk Flag. Af den udgaende Bestuuning falde nemlig henimod 70 pCt. paa danske Skibe, af den indgaende Bestuuning derimod kun omtrent 44 pCt., saa at ogsaa dette Moment vistnok vil tale for, naar man kun delvis vil hæve Skibsafgiften, at hæve den for udgaende Skibe. Paa et Punkt kunde jeg ønske, at man vilde strække sig videre; nemlig til, at en enkelt Klasse af den indgaende Skibsfart kunde blive fritaget for Skibsafgift, og dette vilde ogsaa stemme med Bestemmelsen i § 4, jeg mener nemlig, at Skibsafgiften hævedes for Skibe, der indgik fuldt ladede med Sten-kul. Det vilde kun være et Supplement til § 4, ved hvilken man jo vil hæve Indførsels-told paa Kul. Selve denne § 4 kan jeg vedblivende kun anse for heldig, og naar den ærede første Taler gjorde den Indbending gjældende derimod, at det i Virkeligheden kun var en Forstærkelse af Beskyttelsestolden, naar man hævede Kulltolden uden iøvrigt at røre ved vore Toldsatser, skal jeg bemærke, at det maa erindres, at en væsentlig Del af Kulltolden erlagges af det Kul, der benyttes i private Husholdninger til Brændsel, saa at det kun er en Del deraf, — det vil være vanske-ligt at afgjøre Forholdet — der benyttes i Industrien, og med Hensyn dertil skal jeg endvidere bemærke, at jo ogsaa Industrien for Diebliffet gennemgaaende virker under meget trykkede Forhold, saaledes at en midlertidig Lettelse — thi det er jo kun en midlertidig Foranstaltning, der er Tale om — vistnok bør kunne gennemføres, idet at man behøver strax at tænke paa forøgede Indtægter paa andre Punkter. Det, som vedblivende staaar tvivlsomt for mig, er ganske vist Bestemmelsen i § 1 om Maistolden. Jeg kan ikke Andet end erkjende, at Forslaget derom, som fremhævet af den ærede første Taler,